

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

(Executive Summary)

การก่อสร้างนอกจากจะเป็นกระบวนการและกลไกเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์แล้วยังเป็นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการพัฒนาอีกด้วย และเมื่อการก่อสร้างมีการพัฒนาเชื่อมโยงกันเป็นสถานประกอบการและร่วมดำเนินการเป็นธุรกิจจนกลายเป็นอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมนี้จึงนับว่ามีบทบาทและความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมากทั้งในด้านการก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สร้างคุณภาพของสังคม การพัฒนาด้านกายภาพของประเทศ โดยเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถดัดแปลงให้เชื่อมโยงกับแผนงานฟื้นฟูเศรษฐกิจของภาคการผลิตจริงและภาคบริการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้เป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมได้เป็นอย่างดี มีผลต่อการวางแผนการใช้ที่ดิน การอนุรักษ์ และพัฒนาที่ดิน แหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนาระบบสาธารณสุขโรคและการคมนาคมขนส่ง การพัฒนาชุมชน เมืองและโบราณสถาน ตลอดจนเอกลักษณ์และศิลปสถาปัตยกรรม วิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย อันเป็นฐานสำคัญของเศรษฐกิจ และสังคม และเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นงานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น งานก่อสร้างที่อยู่อาศัย งานก่อสร้างอุตสาหกรรม ที่ล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ในการก่อให้เกิดรายได้แก่ประเทศ การสร้างงานให้แรงงานจำนวนมาก และความเกี่ยวเนื่องไปยังธุรกิจด้านการผลิตวัสดุก่อสร้างอีกมาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ: สศช., 2549)

อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ผลักดันให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการเคลื่อนไหว อีกทั้งเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการหมุนเวียนของเงินทุนภายในประเทศ ทำให้เกิดการจ้างงานทางตรงในการประกอบการก่อสร้างเอง และการจ้างงานทางอ้อม มีการจ้างแรงงานในกลุ่มอาชีพสถาปนิก วิศวกร ช่างเทคนิค นักบัญชี และแรงงานฝีมือระดับต่างๆ มีความต่อเนื่องของกิจกรรมกับส่วนอุตสาหกรรมการผลิต วัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักรกล เครื่องมือเครื่องใช้ การขนส่ง และอุตสาหกรรมพลังงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นๆ และธุรกิจทางการเงินและธนาคาร รวมถึงมีผลต่อการจ้างงานในกลุ่มอาชีพอื่นๆ อีกมาก (สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552)

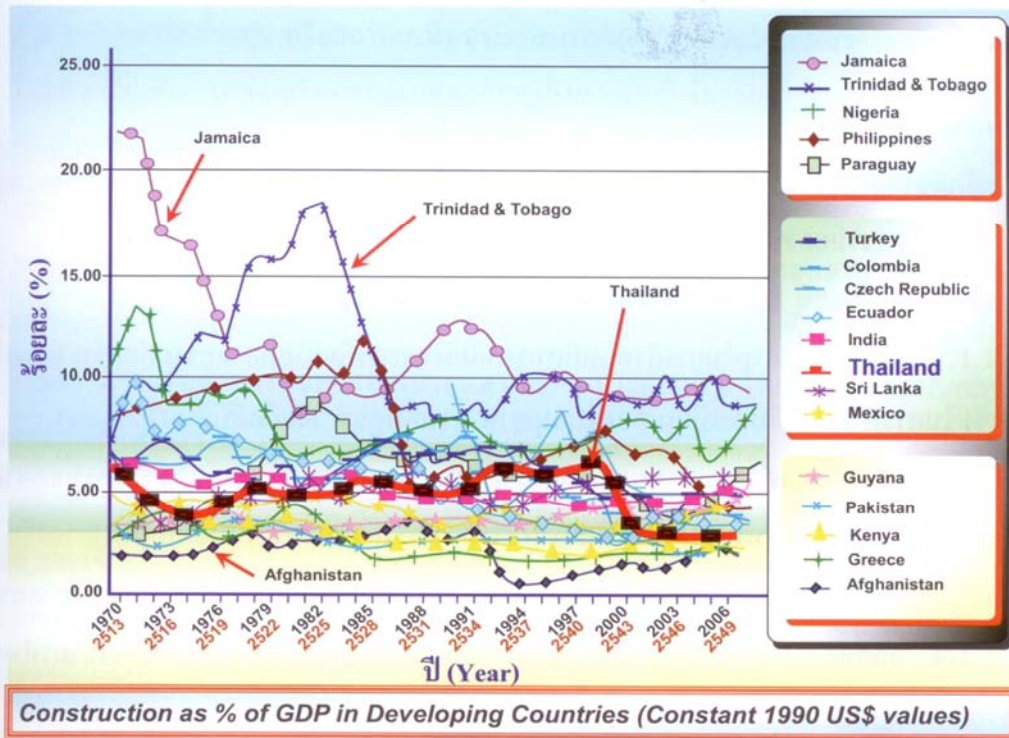
จากการศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้พบปัญหาของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย มีดังนี้ คือ

- 1) ขาดทิศทางการพัฒนาโดยรวม
- 2) ขาดเจ้าภาพควบคุม ดูแลและดำเนินการ
- 3) ขาดมาตรฐานและคู่มือทั้งระบบก่อสร้าง

- 4) ขาดการพัฒนาความเป็นมืออาชีพทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา
- 5) ขาดการส่งเสริมปัจจัยพื้นฐานในการเติบโตอย่างยั่งยืน
- 6) ข้อมูลการวิจัยของทีมงานวิจัยของกรมเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศและคณะอนุกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายมีรายละเอียดไม่ตรงกัน และในกระบวนการวางนโยบายการเปิดเสรีทางการค้า นอกจากนี้ก็ขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 7) ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เข้าใจสับสนว่าการก่อสร้างหมายถึง การก่อสร้างงานโยธาเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว หมายรวมถึง การก่อสร้างงานเครื่องกล งานไฟฟ้า และงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงไฟฟ้า โรงกลั่นน้ำมัน หรือโรงงานปิโตรเคมี เป็นต้น

รูปที่ ก.1 กราฟแสดงอัตราการขยายตัวของสาขาก่อสร้าง (2530-2550), (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

รูปที่ ก.2 กราฟแสดงสัดส่วนของอุตสาหกรรมก่อสร้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ, GDP (Lewis, 2006)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยให้ก้าวไกลและทัดเทียมมาตรฐานสากลภายใน 5 ปี”

พันธกิจ (Mission)

- 1) ผลักดันให้อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นอุตสาหกรรมหลัก ในการสร้างงานให้กับประชาชน สร้างความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศตามมาตรฐานสากล
- 2) ยกกระดับความเป็นมืออาชีพตามมาตรฐานสากลขององค์การและบุคลากร ทั้งในและนอกสถาบันการศึกษา
- 3) เร่งรัด ปรับปรุงมาตรฐานและฝีมือของงานทั้งระบบ ตลอดวงจรชีวิตของอุตสาหกรรมก่อสร้างให้ได้มาตรฐานสากล
- 4) วางระบบวิจัยพัฒนานวัตกรรม วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร และกระบวนการพัฒนาในอุตสาหกรรมก่อสร้างให้ทันสมัย
- 5) เสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อส่งออกอุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยอาศัยความร่วมมือและเทคโนโลยีสารสนเทศที่รวดเร็วและแม่นยำ
- 6) จะเปิดเสรีทางการค้าเมื่อภาคเอกชนมีความพร้อมและความสามารถในการแข่งขันระดับสากล

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

1) ยุทธศาสตร์ที่ 1

ผลักดันให้อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นอุตสาหกรรมหลักในการสร้างงานให้ประชาชน และสร้างความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยมียุทธศาสตร์ย่อยดังนี้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 1.1 การจัดตั้งองค์การผู้รับผิดชอบทั้งระบบ

1.1.1 เสนอตั้งเจ้าภาพในการกำหนดทิศทาง นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้าง และผลักดันอย่างจริงจัง ในการทำหน้าที่ขึ้นทะเบียน ออกใบอนุญาต ควบคุมดูแล วิจัยจัดอันดับ (Ranking)

1.1.2 เสนอตั้งองค์การมหาชนเพื่อพัฒนาเป็นกระทรวงพัฒนาการก่อสร้างและที่อยู่อาศัยในอนาคต ให้เป็นองค์การที่มีการเพาะบ่มและพัฒนาผู้ประกอบการด้านก่อสร้าง โดยมีกฎหมายรองรับ

1.1.3 เสนอให้ตั้งสภาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้าง เหมือนกับสภาวิศวกร, สภาสถาปนิก

1.1.4 ออกข้อกำหนดการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ชัดเจน เมื่อบริษัทต่างประเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทย

1.1.5 มีการตั้งสมาคมย่อยซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่พร้อมจะออกไปทำธุรกิจต่างประเทศ

1.1.6 ศึกษา SWOT ของอุตสาหกรรมก่อสร้างทั้งระบบเพื่อวางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 1.2 การสร้างระบบการจูงใจให้เกิดผลสัมฤทธิ์

1.2.1 มีการกระตุ้นและจูงใจในการพัฒนาด้านการก่อสร้างโดยการให้ค่าตอบแทน (Reward) เป็นรางวัล

1.2.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างให้ภาคเอกชนเป็นผู้ขับเคลื่อนและมีภาครัฐเป็นผู้สนับสนุน

1.2.3 กำหนดและสร้างความเชื่อมั่นให้เจ้าของโครงการในไทย ให้ความเชื่อถือองค์การและผู้ประกอบการชาวไทยด้วยกัน เช่น งานโรงไฟฟ้า โรงปิโตรเคมี โรงกลั่น เป็นต้น

1.2.4 เสนอพิจารณาเรื่องภาษีซ้ำซ้อน สำหรับผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศเป็นภาษีธุรกิจเฉพาะ และภาษีรายได้ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 1.3 การสนับสนุนให้เกิดองค์การวิชาชีพ

1.3.1 ภาครัฐต้องผลักดันให้เกิดการสร้างองค์การวิชาชีพทุกระดับให้เป็นวิชาชีพที่มีกฎหมายรองรับทุกระดับช่วง เช่น สภาวิศวกร เป็นต้น

1.3.2 สร้างความมั่นคงให้มีการยอมรับของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมก่อสร้างให้อยู่ในวิชาชีพ เพื่อถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

1.3.3 สร้างทัศนคติของคนไทยให้มองเรื่อง ปริญญาและใบประกอบวิชาชีพมีความสำคัญเท่ากับความชำนาญการและความสามารถ

- 1.3.4 เสนอจัดตั้งกลุ่ม หรือสถาบันเพื่อประมาณการวิเคราะห์และวางแผนทางธุรกิจ
- 1.3.5 ร่วมกับกรมส่งเสริมการส่งออกกระทรวงพาณิชย์ให้การสนับสนุนผู้ประกอบการไทย ส่งออกงานก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง และงานตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไปต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 1.4 การสนับสนุนจากระบบสถาบันการเงิน

- 1.4.1 ให้การสนับสนุนเงินกู้จากธนาคารของภาครัฐ เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถแข่งขันประมูลงานในต่างประเทศได้ และสนับสนุนเงินกู้แรงงานที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ เพื่อนำเงินตราเข้าประเทศ
- 1.4.2 เสนอจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยรายได้มาจากการหักภาษี บางส่วนของภาคการก่อสร้าง

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2

การพัฒนาเพื่อยกระดับความเป็นมืออาชีพขององค์การบุคลากรทั้งระบบตามมาตรฐานสากล โดยมียุทธศาสตร์ย่อยดังนี้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 2.1 ในสถาบันการศึกษา: ก่อนเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมก่อสร้าง

- 2.1.1 พัฒนาคู อาจารย์ ให้เป็นมืออาชีพก่อนทำการสอนในสถาบันการศึกษา
- 2.1.2 กำหนดทิศทางการเรียนการสอนที่ชัดเจนให้นักศึกษาเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีจุดเด่นที่แตกต่าง แยกวิชาหลักและวิชาประยุกต์ แยกวิชาการและการปฏิบัติให้ชัดเจน
- 2.1.3 ออกแบบโปรแกรมวิชาเรียนโดยสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลานั้น จัดระบบให้สถาบันการศึกษาที่พร้อมนำร่องหลักสูตรใหม่ที่ตลาดต้องการ เน้นสหกิจศึกษาในสายวิชาชีพ
- 2.1.4 เน้นแนวเส้นทางวิชาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ
- 2.1.5 สร้างมาตรฐานบุคลากรตามแนวทางสากล
- 2.1.6 สร้างตัวชี้วัดนักศึกษาและสถาบันการศึกษา
- 2.1.7 เน้นการสอนให้เป็นช่างฝีมือและมีความรู้ภาษาอังกฤษ
- 2.1.8 เน้นการสอนด้านจรรยาบรรณ จริยธรรม และเน้นความปลอดภัยในการทำงาน
- 2.1.9 ขอความร่วมมือจากต่างประเทศ (เช่น เยอรมัน) เพื่อถ่ายทอดระบบและความชำนาญด้านช่าง
- 2.1.10 ฝึกงานกับโครงการจริงระหว่างเรียนทุกชั้นปี

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 2.2 ในสถานประกอบการ: ของระบบอุตสาหกรรมก่อสร้าง

- 2.2.1 พัฒนาเส้นทางวิชาชีพให้มีความมั่นคงและก้าวหน้า ให้กับสายงานด้านช่างเทคนิคและแรงงานฝีมือ

- 2.2.2 กำหนดค่าตอบแทนตามทักษะความสามารถ
- 2.2.3 จัดอบรมต่อเนื่อง เพื่อต่อยอดทักษะความชำนาญ
- 2.2.4 ร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการก่อสร้าง
- 2.2.5 ร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อจัดสหกิจศึกษา
- 2.2.6 จ้างบุคลากรต่างประเทศเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี วิธีการทำงานและพัฒนาภาษา
- 2.2.7 สร้างระบบให้สามารถแข่งขันในระดับสากลได้โดยการยกระดับการก่อสร้างในประเทศให้

สำเร็จก่อนออกสู่สากล

- 2.2.8 เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของภาคเอกชน
- 2.2.9 พัฒนาการบริหารระบบอุตสาหกรรมก่อสร้างและภาษาสากล
- 2.2.10 ร่วมกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นรูปธรรม
- 2.2.11 ร่วมกับกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคบวชนทวหลักสูตรและผลิตคนให้ตรงตามความต้องการของตลาด

2.2.12 ส่งเสริมให้มีการใช้ระบบการก่อสร้างแบบพร้อมประกอบ (Pre Fabrication) เพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มความปลอดภัยในการก่อสร้าง

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 2.3 สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยร่วมสร้างมาตรฐานวิชาชีพ

2.3.1 กำหนดมาตรฐานฝีมือช่างและแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรให้ได้มาตรฐาน และออกใบรับรองฝีมือช่างระดับต่างๆ โดยสถาบันฯ

2.3.2 สร้างกฎเกณฑ์มาตรฐานการวัดคุณภาพช่างฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกประเภท พร้อมจัดระดับผลตอบแทนให้เหมาะสม

2.3.3 วางหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาคนและพัฒนาวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องให้ได้ตามเป้าหมาย

2.3.4 ร่วมกับหน่วยงานหรือสมาคมกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาในแต่ละวิชาชีพ และพัฒนาด้านวิชาการ

2.3.5 ตั้งเจ้าภาพในการกำหนดทิศทางนโยบายและผลักดันให้มีการขึ้นทะเบียนนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจก่อสร้าง และมีกฎหมายรองรับ เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านช่างทุกด้าน

2.3.6 ผลักดันให้มีสถาบันกลางในการกำหนดควบคุมสมรรถนะของแรงงานก่อสร้าง เพื่อจัดอันดับ (Ranking) ด้านฝีมือ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อผู้ว่าจ้าง

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3

เร่งรัดปรับปรุงระบบ มาตรฐานการก่อสร้างและคู่มืองานก่อสร้างทั้งระบบให้ได้มาตรฐานสากล โดยมียุทธศาสตร์ย่อยดังนี้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 3.1 การพัฒนาระบบและมาตรฐานการก่อสร้าง และคู่มือทางเทคนิค

3.1.1 เร่งรัดให้มีการจัดทำระบบมาตรฐาน และปรับปรุงคู่มือวิธีทำงาน ให้ได้มาตรฐานทุกขั้นตอน ตลอดวงจรชีวิตของการก่อสร้าง

3.1.2 พัฒนาระบบมาตรฐานการติดตั้งอุปกรณ์ชิ้นส่วนโดยมีกฎระเบียบควบคุม และบังคับใช้ มาตรฐานอย่างจริงจัง

3.1.3 กำหนดมาตรฐานและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง และกำกับดูแลราคาวัสดุก่อสร้าง ให้ สอดคล้องกับความเป็นจริง รวมทั้งมาตรฐานขั้นต่ำ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

3.1.4 แยกมาตรฐานให้ชัดเจนตามหมวดหมู่งานผลิต

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 3.2 การพัฒนาระบบและมาตรฐานการก่อสร้าง และคู่มือทางการบริหารการ ก่อสร้าง

3.2.1 พัฒนาระบบด้าน QA, การควบคุมโครงการ, การบริหารสัญญาให้ได้มาตรฐานสากล

3.2.2 เสนอให้มีระบบการคิดราคากลางที่เป็นจริง (QS)

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 3.3 การพัฒนาระบบและมาตรฐานการก่อสร้าง และคู่มือเรื่องบุคลากร

3.3.1 แบ่งประเภทหรือมาตรฐานของผู้ประกอบการก่อสร้าง เพื่อให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพ

3.3.2 กำหนดมาตรฐาน บุคลากร ช่าง และแรงงานภาคก่อสร้างทั้งระบบ

3.3.3 กำหนดจริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้ประกอบการก่อสร้างและผู้ผลิตวัสดุก่อสร้าง

4) ยุทธศาสตร์ที่ 4

วางระบบการวิจัยและพัฒนา วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรและกระบวนการพัฒนา โดยมียุทธศาสตร์ย่อย ดังนี้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 4.1 วิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยทั้งระบบ

4.1.1 เชิญชวนมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และภาคเอกชน ร่วมวิจัยเพื่อพัฒนาทั้งระบบของ อุตสาหกรรมก่อสร้างไทย

4.1.2 วิจัยเพื่อปรับฐานการก่อสร้างจากการใช้แรงงานเป็นหลักเปลี่ยนเป็นเทคโนโลยี

4.1.3 วิจัยปัญหาและอุปสรรคของงานทุกโครงการที่ได้ดำเนินการในต่างประเทศเพื่อนำมา ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4.1.4 วิจัยการออกแบบก่อสร้างเพื่อรับมือภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 4.2 วิจัยและพัฒนาเพื่อลดการสูญเสียของวัสดุและแรงงาน

4.2.1 วิจัยเพื่อหาแนวทางลดการสูญเสียของวัสดุและแรงงานในกระบวนการก่อสร้าง

4.2.2 วิจัยเพื่อพัฒนาวัสดุก่อสร้างให้ได้มาตรฐานสากลและเป็นสินค้าส่งออก รวมถึงสามารถสร้างแบรนด์ใหม่

4.2.3 สนับสนุนภาคเอกชนวิจัยต่อยอดการวิจัยเพื่อให้นำไปปฏิบัติได้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 4.3 วิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารองค์ความรู้ของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย

4.3.1 จัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนาหารูปแบบเพื่อพัฒนาการบริหารองค์ความรู้ให้ครอบคลุมทุกด้าน และมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดทุกมิติ

5) ยุทธศาสตร์ที่ 5

พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศทุกด้านของอุตสาหกรรมก่อสร้างของไทยเพื่อเป็น ศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสารเพื่อการแข่งขันในสากล โดยมียุทธศาสตร์ย่อยดังนี้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 5.1 สร้างศูนย์ข้อมูลทางอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อการแข่งขัน

5.1.1 เพื่อเป็นหน่วยงานที่รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางการลงทุนและแข่งขันทางอุตสาหกรรมก่อสร้างในตลาดสากล

5.1.2 เก็บรวบรวมกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ เช่น ภาษีและหนังสือค้าประกัน เป็นต้น

5.1.3 สร้างระบบไอที (IT) ในภาคการก่อสร้าง เพื่อติดต่อสื่อสารกับภาครัฐทั้งระบบ

5.1.4 พัฒนาระบบข้อมูล เพื่อสร้างเครือข่ายและเป็นศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสารการพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างของไทย

5.1.5 มีระบบปรับปรุงและปรับแก้ฐานข้อมูลให้ทันสมัยและเป็นจริงตลอดเวลา

5.1.6 สร้างธรรมาภิบาลในอุตสาหกรรมก่อสร้าง

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 5.2 พัฒนาระบบเว็บไซต์ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลในระบบ

5.2.1 จัดตั้งเว็บไซต์ รวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้าง

5.2.2 พัฒนาระบบข้อมูลก่อสร้างและวัสดุก่อสร้างให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ เพื่อเป็นฐานข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ประกอบการ

5.2.3 พัฒนาระบบข้อมูลแรงงานและบุคลากรในภาคการก่อสร้างที่มีปัญหาและขาดแคลน

5.2.4 เก็บบันทึกองค์ความรู้จากการทำงานเพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับโครงการในอนาคต (Portfolio

Management)

6) ยุทธศาสตร์ที่ 6

เปิดเสรีทางการค้าเมื่อภาคเอกชนมีความพร้อมในระดับสากล โดยมียุทธศาสตร์ย่อยดังนี้

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 6.1 การเปิดเสรีทางการค้า

6.1.1 เปิดเสรีทางการค้าต้องให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่ามีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ควรมีการทบทวนและศึกษารายละเอียดอีกครั้ง

6.1.2 องค์กรเจ้าภาพจะเป็นผู้ให้ข้อมูลและรายละเอียดแก่ภาครัฐในการเจรจาทางการค้าและการเปิดเสรีทางการค้า

6.1.3 ศึกษาผลกระทบเกี่ยวกับข้อกฎหมายและข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศและกำหนดมาตรการให้เกิดผลกระทบภายในประเทศน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 6.2 การวางยุทธศาสตร์ย่อยในขั้นตอนการเปิดเสรีทางการค้า

6.2.1 วางยุทธศาสตร์และขั้นตอนการเปิดเสรีทางการค้า

6.2.2 วางมาตรฐานในการกลั่นกรองผู้ประกอบการต่างประเทศ

6.2.3 กำหนดมาตรการการจดทะเบียนผู้ประกอบการต่างประเทศในสาขาวิชาชีพ

6.2.4 กำหนดการถ่ายทอดเทคโนโลยีของผู้ประกอบการต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ 6.3 หลังการเปิดเสรีทางการค้า

6.3.1 กำหนดความรับผิดชอบผูกพันทุกด้านหลังงานแล้วเสร็จ

6.3.2 กำหนดให้บริษัทที่เข้าประมูลงานมีระบบประกันคุณภาพและความปลอดภัย

6.3.3 ประเมินเพื่อปรับยุทธศาสตร์รองรับในการเปิดเสรีทางการค้า

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของพันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนามีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีการติดตามและควบคุมการพัฒนาอย่างเป็นระบบ จึงมีการเสนอตัวชี้วัดความสำเร็จของพันธกิจ ดังแสดงในตารางที่ ก.1

ตารางที่ ก.1 เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของพันธกิจ

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ปีงบประมาณ (ร้อยละ)					หมายเหตุ
		2553	2554	2555	2556	2557	
1. ผลักดันให้อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นอุตสาหกรรมหลักในการสร้างงานให้ประชาชน และสร้างความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ	1.1 การจัดตั้งองค์การผู้รับผิดชอบทั้งระบบ	30	30	30	10	-	
	1.2 การสร้างระบบการจูงใจให้เกิดผลสัมฤทธิ์	30	30	30	10	-	
	1.3 การสนับสนุนให้เกิดองค์การวิชาชีพ	30	30	30	10	-	
	1.4 การสนับสนุนจากระบบสถาบันการเงิน	50	50	-	-	-	
2. พัฒนาเพื่อยกระดับความเป็นมืออาชีพขององค์กรบุคลากรทั้งระบบ	2.1 ในสถาบันการศึกษา: ก่อนเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมก่อสร้าง	30	30	30	10	-	
	2.2 ในสถานประกอบการ: ของระบบอุตสาหกรรมก่อสร้าง	30	30	30	10	-	
	2.3 สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยร่วมสร้างมาตรฐานวิชาชีพ	30	30	30	10	-	

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ปีงบประมาณ (ร้อยละ)					หมายเหตุ
		2553	2554	2555	2556	2557	
3. เร่งรัดปรับปรุงระบบ และมาตรฐานการก่อสร้าง และคู่มืองานก่อสร้างทั้งระบบ	3.1 การพัฒนาระบบและมาตรฐานการก่อสร้างและคู่มือทางเทคนิค	30	30	30	10	-	
	3.2 การพัฒนาระบบและมาตรฐานการก่อสร้างและคู่มือทางการบริหารการก่อสร้าง	30	30	30	10	-	
	3.3 การพัฒนาระบบและมาตรฐานการก่อสร้างและคู่มือเรื่องบุคลากร	30	30	30	10	-	
4. วางระบบการวิจัยและพัฒนา วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรและกระบวนการพัฒนา	4.1 วิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยทั้งระบบ	30	30	30	10	-	
	4.2 วิจัยและพัฒนาเพื่อลดการสูญเสียของวัสดุและแรงงาน	30	30	30	10	-	
	4.3 วิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารองค์ความรู้ของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย	30	30	30	10	-	

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ปีงบประมาณ (ร้อยละ)					หมายเหตุ
		2553	2554	2555	2556	2557	
5. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศทุกด้านของอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารเพื่อการแข่งขันในระดับสากล	5.1 สร้างศูนย์ข้อมูลทางอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อการแข่งขัน	30	30	30	10	-	
	5.2 พัฒนาระบบเว็บไซต์ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลในระบบ	30	30	30	10	-	
6. เปิดเสรีทางการค้าเมื่อภาคเอกชนมีความพร้อมในระดับสากล	6.1 การเปิดเสรีทางการค้า	50	50	-	-	-	
	6.2 การวางยุทธศาสตร์ย่อยในขั้นตอนการเปิดเสรีทางการค้า	50	50	-	-	-	
	6.3 หลังการเปิดเสรีทางการค้า	50	50	-	-	-	

นอกจากนี้แนวทางแก้ปัญหาในการเปิดเสรีทางการค้าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งมีข้อมูลที่แตกต่างกัน ควรให้ทีมงานวิจัยกรมเจรจาการค้า ประชุมร่วมกับทีมงานคณะอนุกรรมการฯ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน และวางยุทธศาสตร์ในระยะยาวเพื่อการพัฒนาและการแข่งขันอย่างยั่งยืน